

Monrovia, mei 2018

Beste mensen van Stichting Hands & Feet,
en aan alle scholieren die meegespaard hebben voor de Coffee Farm School,

Een paar weken geleden waren we nog bij de Coffee Farm School; enkele studenten hadden een prijs gewonnen n.a.v. de *art competition moving on but never forgetting*. De competitie was door Mannake, hier in Liberia, uitgeschreven. De district education officer zou aan de principel van de Coffee Farm School de datum van 20 april doorgeven, de opening van het ebola memorial monument. Helaas bleek dat dit niet was gedaan en zodoende was er niemand van de school aanwezig op de dag van de opening van het monument. Drie van de twaalf te winnen prijzen wonnen studenten van de Coffee Farm School, geweldig hè? Zo had een groep studenten van deze school van bamboe een echte ambulance nagemaakt. Zij wonnen de 3de prijs voor groepswork.

Het was tijdens de ebola tijd in 2014 dat we voor het eerst in dit dorp kwamen met onze emmers en chloorflessen. De plaatselijke bevolking wilde een kleuter- en basisschool beginnen. We adviseerden om zelf eerst te beginnen en dat gebeurde.

Inmiddels heeft de school meer dan 100 studenten en dankzij jullie activiteiten (scholieren) en de hulp van Stichting Hands & Feet zit er nu een nieuw dak op het gebouw, zijn er 35 plafondplaten gebracht en geïnstalleerd. Het is verleden tijd dat je vanuit je stoel of bankje zo door het dak de buitenlucht kan zien. Dus tijdens de regentijd regent het ook niet meer in de school.

Staande schoolborden zijn gemaakt, alleen is de pot verf zoek geraakt om deze zwart te verven. We gaan nog een nieuwe pot schoolbord-verf kopen, want men heeft overal in het dorp gezocht maar niet gevonden. Ook zijn er boekenkasten gemaakt zodat alle leesboeken overzichtelijk opgesteld kunnen worden. De laatste keer dat we bij de school waren, lag alles door elkaar in de kasten. Veel boeken waren zelfs al een beetje smoezelig geworden. Maar iedereen kan lezen en alle studenten zoeken graag nieuwe boeken uit die ze nog niet gelezen hebben, dat is het belangrijkste!

Kunnen jullie niet meer nieuwe boeken brengen? Deze vraag wordt ons regelmatig gesteld. We hebben inmiddels Stichting Biblionef in Nederland gevraagd of ze Engelstalige leesboeken voor deze school hebben. Stichting Biblionef is een organisatie die lesboeken naar landen verscheept waar je niet gemakkelijk leesboeken kan kopen.

Inmiddels is de school ook geverfd in de kleuren blauw en wit. Grappig te vertellen, is dat de schilders zelfs rondom het schoolgebouw hebben geverfd maar de deuren niet hebben gedaan.

We hopen nog steeds bij deze school een waterput te laten drillen maar de organisatie die dit soort werk doet, is druk in een andere provincie van Liberia. Nu kan het gebeuren dat kinderen soms met een kruiwagen naar een ander dorp moeten lopen voordat ze water hebben om hun handen te wassen bijvoorbeeld. Er zijn ook geen toiletten bij de school maar het belangrijkste is dat er nu een school in het dorp is waar kinderen, ook uit rondom liggende dorpen, leren lezen, schrijven en

rekenen. Hoewel de leraren geen salaris krijgen, en ook niet op een salarislijst van leraren staan die betaald worden door de Liberiaanse overheid, blijven ze toch razend enthousiast les geven.

Zo zijn er wekelijks sport activiteiten en gaan de leerlingen ook regelmatig op fieldtrip. De laatste keer waren ze lopend helemaal naar de Atlantische Oceaan gegaan. Dit is een enkele reis van 2 uur wandelen. Hier zagen ze dat vissers hun kano's en visnetten aan het repareren waren.

Dankzij het sponsoren van dit project, gaan kinderen van jullie leeftijd nu ook naar school. Toen er vier jaar geleden nog geen school was, speelden de kinderen in de dorpen en moesten ze elke dag met hun ouders gaan werken op het land waar men groenten verbouwd zoals cassava, hete peper en bitterbal (lijkt een beetje op een onrijpe tomaat die bitter smaakt). Nu gaan ze elke dag met veel plezier naar school. De school heeft ook een schooltuin waar o.a. ananasplanten groeien.

De school is nog steeds een grote ruimte waar stoelen en tafeltjes in groepjes zijn opgesteld. Ondanks dat er geen afscheidingsmuren zijn, heeft ze toch elke "grade / klas" zijn eigen plekje.

Wat we heel leuk zouden vinden, en de studenten van de Coffee Farm School ook, is als jullie een tekening zouden kunnen maken. We lamineren dan al jullie tekeningen en hangen deze door de hele school heen. Deze zomer hopen we zelf voor een aantal weken naar Nederland te komen en kunnen dan mooi jullie tekeningen weer mee terug nemen. En natuurlijk zou het heel leuk zijn als jullie zelf een keer hier in Liberia zouden kunnen komen kijken, wie weet...

Met nog geen eigen waterput en geen echt toilet is de school nog niet echt af. Maar we kijken niet naar wat we niet hebben maar juist naar wat we wél hebben, zei laatst het hoofd van de school.

Vanuit Liberia willen we jullie allemaal bedanken dat de kinderen van de Coffee Farm School nu droog zitten tijdens het regenseizoen, er genoeg borden zijn waarop de leraren lesstof kunnen schrijven en er met boeken gevulde boekenkasten in een hoek staan wat nu de bibliotheekhoek wordt genoemd.

Hartelijke groeten vanuit Monrovia,
Studenten, leraren en het hoofd van de Coffee Farm School
Mambu en Anneke Quoi

